

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa R. O. i P. O.

przeciwko P. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 listopada 2005 r.,
zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 19 lipca 2005 r.,
sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanego, wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 kwietnia 2005 r. Sąd Apelacyjny ustalił, że pozwany złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji oraz o doręczenie mu tego wyroku z uzasadnieniem, ale nie doręczył odpisu samego wniosku powodowi. Pozwanemu doręczono żądane przezeń uzasadnienie zamiast – według Sądu Apelacyjnego – zwrócić wniosek z racji naruszenia obowiązku wynikającego z art. 479⁹ § 1 k.p.c. (wniosek o sporządzenie uzasadnienia nie został bowiem doręczony przez wnioskodawcę bezpośrednio stronie przeciwnej). Doręczenie uzasadnienia pozwanemu było zatem błędne (skoro wniosek należało zwrócić) i sytuację taką – zdaniem Sądu drugiej instancji – należało „utożsamiać z błędnym doręczeniem uzasadnienia wobec wniosku spóźnionego”. Oznacza to

niemożliwość sanowania błędu strony, dla której termin do złożenia apelacji liczyć należy od dnia wyroku.

W obszernym zażaleniu pozwany zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 479⁹ § 1 k.p.c. i wniósł o jego naruszenia. Według skarżącego, rygor przewidziany w art. 479⁹ § 1 k.p.c. nie obejmuje m. in. wniosku o sporządzenie orzeczenia i jego doręczenie, ponieważ jest to pismo kierowane do Sądu bezpośrednio i stanowisko strony przeciwnej, dotyczące treści takiego pisma, nie mając dla Sądu żadnego znaczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 479⁹ § 1 k.p.c. wprowadza obowiązek bezpośredniego doręczenia między stronami pism procesowych (wraz z załącznikami) w toku postępowania. Do pisma procesowego wniesionego do Sądu należy dołączyć dowód doręczenia drugiej stronie odpisu pisma, ponieważ w przeciwnym razie pismo zostanie zwrócone bez wzywania składającego pismo do usunięcia braku. W art. 479⁹ § 2 k.p.c. wyłączono grupę pism procesowych, które są objęte dyspozycją art. 479⁹ § 1 k.p.c. Pisma wskazane w art. 479⁹ § 2 k.p.c. powinny być złożone w Sądzie z odpowiednimi odpisami dla strony przeciwnej.

Nie można akceptować przyjętej przez Sąd Apelacyjny interpretacji przepisu art. 479⁹ § 2 k.p.c., zgodnie z którą obowiązek bezpośredniego doręczenia przewidziany w art. 479⁹ § 1 k.p.c. odnosi się do wszystkich pism procesowych niewymienionych w paragrafie drugim tego przepisu (rozumowanie a contrario). Takiego wniosku nie usprawiedliwia legislacyjny motyw przyspieszenia postępowania w sprawach gospodarczych, leżący u podstaw zasady bezpośredniego doręczania pism procesowych. Należy bowiem zwrócić uwagę na charakter i cel pisma procesowego skierowanego przez jedną ze stron postępowania wobec Sądu. Wypadnie podzielić sugestię skarżącego, że wspomniana zasada bezpośredniości nie powinna dotyczyć takich pism procesowych, co do treści których stanowisko strony przeciwnej nie może mieć żadnego znaczenia dla sądu (w sensie merytorycznego rozpoznania sprawy i samego przebiegu postępowania). Chodzi tu zatem o pisma procesowe, które w żaden sposób nie kształtują sytuacji procesowej drugiej strony niezależnie od jej stanowiska reprezentowanego w toku postępowania. Taki element selekcji pism procesowych, co do których nie powinna być aktualna zasada bezpośredniego doręczenia między stronami, znalazł się u podstaw uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 r., III CZP 65/05 (nie opublik.), w której stwierdzono, że przewidziany w art. 479⁹ §

1 zd. II k.p.c. obowiązek dołączenia do pisma procesowego wniesionego do Sądu dowodu doręczenia drugiej stronie odpisu tego pisma albo dowodu wysłania go listem poleconym, nie dotyczy wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku (art. 328 § 1 k.p.c.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy uwzględnił zażalenie i uchylił zaskarżone postanowienie (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).